Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)

της 18ης Δεκεμβρίου 2025*

«Αίτηση αναιρέσεως – Δημόσια υγεία – Θερμαινόμενα προϊόντα καπνού – Κατάργηση ορισμένων εξαιρέσεων – Κατ' εξουσιοδότηση οδηγία (ΕΕ) 2022/2100 – Προσφυγή ακυρώσεως – Ενεργητική νομιμοποίηση – Άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ – Προϋπόθεση κατά την οποία η προσβαλλόμενη πράξη πρέπει να αφορά ατομικά τον προσφεύγοντα – Περιορισμένος κύκλος οικονομικών φορέων – Υποχρεώσεις δήλωσης και κοινοποίησης – Άδεια εμπορίας»

Στην υπόθεση C-731/23 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 29 Νοεμβρίου 2023,

Nicoventures Trading Limited, με έδρα το Λονδίνο (Ηνωμένο Βασίλειο),

British American Tobacco (Germany) GmbH, με έδρα το Αμβούργο (Γερμανία),

British American Tobacco Italia SpA (BAT Italia), με έδρα τη Ρώμη (Ιταλία),

British American Tobacco Polska Trading sp. z o.o., με έδρα τη Βαρσοβία (Πολωνία),

British American Tobacco España SA, με έδρα τη Μαδρίτη (Ισπανία),

P.J. Carroll & Company Limited, με έδρα το Δουβλίνο (Ιρλανδία),

εκπροσωπούμενες από τους M. Schonberg και L. Van den Hende, advocaten,

αναιρεσείουσες,

όπου οι λοιποί διάδικοι είναι οι:

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από την F. van Schaik και τον H. van Vliet,

καθής πρωτοδίκως,

υποστηριζόμενη από τη:

Γαλλική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από τον M. de Lisi, τον B. Fodda και την B. Travard,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

παρεμβαίνουσα στη διαδικασία αναιρέσεως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους K. Jürimäe (εισηγήτρια), πρόεδρο τμήματος, K. Lenaerts, Πρόεδρο του Δικαστηρίου, ασκούντα καθήκοντα δικαστή του δευτέρου τμήματος, F. Schalin, M. Gavalec και Z. Csehi, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: N. Αιμιλίου

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 12ης Ιουνίου 2025,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με την υπό κρίση αίτηση αναιρέσεως, η Nicoventures Trading Limited, η British American Tobacco (Germany) GmbH, η British American Tobacco Italia SpA (BAT Italia), η British American Tobacco Polska Trading sp. z o.o., η British American Tobacco España SA και η P.J. Carroll & Company Limited ζητούν την αναίρεση της διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 20ής Σεπτεμβρίου 2023, Nicoventures Trading κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-706/22, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη, EU:T:2023:579), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε ως απαράδεκτη την προσφυγή τους με αίτημα την ακύρωση της κατ' εξουσιοδότηση οδηγίας (ΕΕ) 2022/2100 της Επιτροπής, της 29ης Ιουνίου 2022, για την τροποποίηση της οδηγίας 2014/40/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την απόσυρση ορισμένων εξαιρέσεων όσον αφορά τα θερμαινόμενα προϊόντα καπνού (ΕΕ 2022, L 283, σ. 4) (στο εξής: κατ' εξουσιοδότηση οδηγία).

Το νομικό πλαίσιο

Η οδηγία 2014/40/ΕΕ

2 Η οδηγία 2014/40/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Απριλίου 2014, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την κατασκευή, την παρουσίαση και την πώληση προϊόντων καπνού και συναφών προϊόντων και την κατάργηση της οδηγίας 2001/37/ΕΚ (ΕΕ 2014, L 127, σ. 1), καθορίζει τους κανόνες για τη διάθεση των προϊόντων καπνού στην αγορά.

3 Κατά το άρθρο 2 της οδηγίας αυτής, που φέρει τον τίτλο «Ορισμοί»:

«Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

[…]

18) “συστατικό”, καπνός, πρόσθετο, καθώς και κάθε ουσία ή στοιχείο που είναι παρόντα στο τελικό προϊόν καπνού ή σε συναφή προϊόντα, συμπεριλαμβανομένων του χαρτιού, του φίλτρου, των μελανών, των καψουλών και των συγκολλητικών υλών,

[…]

25) “χαρακτηριστικό άρωμα/γεύση”, σαφώς αντιληπτή μυρωδιά ή γεύση, διαφορετική από το άρωμα και τη γεύση του καπνού, που προκύπτει από πρόσθετο ή από συνδυασμό προσθέτων, που περιλαμβάνουν, αλλά δεν περιορίζονται σε αυτά, τα φρούτα, τα μπαχαρικά, τα αρωματικά φυτά, την αλκοόλη, την καραμέλα, τη μινθόλη ή τη βανίλια, και η οποία είναι αισθητή πριν ή κατά την κατανάλωση του προϊόντος καπνού,

[…]

28) “ουσιαστική μεταβολή των συνθηκών”, αύξηση του όγκου πωλήσεων ανά κατηγορία προϊόντος κατά τουλάχιστον 10 % σε τουλάχιστον πέντε κράτη μέλη με βάση τα στοιχεία για τις πωλήσεις που διαβιβάζονται σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 6 ή αύξηση του επιπέδου επιπολασμού της χρήσης στην ομάδα καταναλωτών ηλικίας κάτω των 25 ετών κατά τουλάχιστον πέντε εκατοστιαίες μονάδες σε τουλάχιστον πέντε κράτη μέλη για την αντίστοιχη κατηγορία προϊόντος με βάση την ειδική έκθεση 385 του Ευρωβαρομέτρου του Μαΐου του 2012 ή ισοδύναμες μελέτες επιπολασμού· σε κάθε περίπτωση, θεωρείται ότι δεν σημειώθηκε ουσιαστική μεταβολή των συνθηκών όταν ο όγκος των πωλήσεων της κατηγορίας προϊόντος σε επίπεδο λιανικής δεν υπερέβη το 2,5 % των συνολικών πωλήσεων των προϊόντων καπνού σε επίπεδο [Ευρωπαϊκής] Ένωσης,

[…]».

4 Το άρθρο 5 της εν λόγω οδηγίας, που φέρει τον τίτλο «Κοινοποίηση των συστατικών και των εκπομπών», ορίζει τα εξής:

«1. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τους κατασκευαστές και τους εισαγωγείς προϊόντων καπνού να υποβάλουν στις αρμόδιες αρχές τους τις ακόλουθες πληροφορίες ανά μάρκα και τύπο:

α) κατάλογο όλων των συστατικών και των ποσοτήτων τους που χρησιμοποιούνται στην κατασκευή των προϊόντων καπνού, κατά φθίνουσα σειρά βάρους κάθε συστατικού που περιέχεται στα προϊόντα καπνού,

[…]

Για νέο ή τροποποιημένο προϊόν καπνού, οι πληροφορίες που απαιτούνται κατά το παρόν άρθρο υποβάλλονται πριν από τη διάθεση των εν λόγω προϊόντων στην αγορά.

[…]

6. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τους κατασκευαστές και τους εισαγωγείς να υποβάλουν τις εσωτερικές και εξωτερικές μελέτες που διαθέτουν για τις έρευνες αγοράς και για τις προτιμήσεις διάφορων ομάδων καταναλωτών, συμπεριλαμβανομένων των νέων και των σημερινών καπνιστών, σχετικά με τα συστατικά και τις εκπομπές, καθώς και συνοπτικές περιγραφές των ερευνών αγοράς που πραγματοποιούν στο πλαίσιο της κυκλοφορίας νέων προϊόντων. Τα κράτη μέλη απαιτούν επίσης από τους κατασκευαστές και τους εισαγωγείς να αναφέρουν τα

στοιχεία για τον όγκο των πωλήσεών τους ανά μάρκα και τύπο, εκφρασμένα σε αριθμό τσιγάρων ή σε χιλιόγραμμα, και ανά κράτος μέλος σε ετήσια βάση, αρχής γενομένης από την 1η Ιανουαρίου 2015. Τα κράτη μέλη παρέχουν τυχόν άλλα διαθέσιμα σε αυτά στοιχεία για τον όγκο πωλήσεων.

7. Όλα τα στοιχεία και οι πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται προς και από τα κράτη μέλη βάσει του παρόντος άρθρου και του άρθρου 6 υποβάλλονται σε ηλεκτρονική μορφή. Τα κράτη μέλη φυλάσσουν τις πληροφορίες ηλεκτρονικά και εξασφαλίζουν ότι η [Ευρωπαϊκή] Επιτροπή και τα υπόλοιπα κράτη μέλη έχουν πρόσβαση στις εν λόγω πληροφορίες για τους σκοπούς της εφαρμογής της παρούσας οδηγίας. […]»

5 Κατά το άρθρο 7 της οδηγίας 2014/40, που φέρει τον τίτλο «Ρύθμιση των συστατικών»:

«1. Τα κράτη μέλη απαγορεύουν τη διάθεση στην αγορά των προϊόντων καπνού που έχουν χαρακτηριστικό άρωμα/γεύση.

[…]

7. Τα κράτη μέλη απαγορεύουν τη διάθεση στην αγορά προϊόντων καπνού που περιέχουν αρωματικές ουσίες σε οποιοδήποτε από τα συστατικά τους, όπως στα φίλτρα, τα τσιγαρόχαρτα, τις συσκευασίες, τις κάψουλες ή οποιαδήποτε τεχνικά χαρακτηριστικά επιτρέπουν την τροποποίηση της μυρωδιάς ή της γεύσης των σχετικών προϊόντων καπνού ή την ένταση του εκλυόμενου καπνού. Τα φίλτρα, τα τσιγαρόχαρτα και οι κάψουλες δεν περιέχουν καπνό ή νικοτίνη.

[…]

12. Τα προϊόντα καπνού πλην των τσιγάρων και του καπνού για στριφτά τσιγάρα εξαιρούνται από τις απαγορεύσεις που προβλέπονται στις παραγράφους 1 και 7. Η Επιτροπή εκδίδει πράξεις κατ’ εξουσιοδότηση, σύμφωνα με το άρθρο 27, για την απόσυρση της εξαίρεσης αυτής για συγκεκριμένη κατηγορία προϊόντων, αν υπάρξει ουσιαστική μεταβολή των συνθηκών, όπως διαπιστώνεται με έκθεση της Επιτροπής.

[…]»

6 Το άρθρο 9 της οδηγίας αυτής αφορά τη γενική προειδοποίηση και το ενημερωτικό μήνυμα που πρέπει να φέρουν οι μονάδες συσκευασίας και οι εξωτερικές συσκευασίες των προϊόντων καπνού για κάπνισμα. Το άρθρο 10 της εν λόγω οδηγίας διευκρινίζει τις υποχρεώσεις σχετικά με τις προειδοποιήσεις για την υγεία που πρέπει να αναγράφονται σε κάθε μονάδα συσκευασίας και σε κάθε εξωτερική συσκευασία των προϊόντων αυτών.

7 Κατά το άρθρο 11 της οδηγίας 2014/40, με τίτλο «Επισήμανση προϊόντων καπνού για κάπνισμα πλην των τσιγάρων, του καπνού για στριφτά τσιγάρα και του καπνού για ναργιλέ»:

«1. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν εξαιρέσεις για τα προϊόντα καπνού για κάπνισμα πλην των τσιγάρων, του καπνού για στριφτά τσιγάρα και του καπνού για ναργιλέ όσον αφορά την υποχρέωση να φέρει το ενημερωτικό μήνυμα που καθορίζεται στο άρθρο 9 παράγραφος 2 και τις συνδυασμένες προειδοποιήσεις για την υγεία που καθορίζονται στο άρθρο 10. […]

[…]

6. Η Επιτροπή εκδίδει πράξεις κατ' εξουσιοδότηση, σύμφωνα με το άρθρο 27, για την ανάκληση της δυνατότητας χορήγησης εξαιρέσεων για οποιαδήποτε κατηγορία προϊόντων αναφέρεται στην παράγραφο 1, αν υπάρξει ουσιαστική μεταβολή των συνθηκών, η οποία θα διαπιστώνεται με έκθεση της Επιτροπής για την εν λόγω κατηγορία προϊόντων.»

8 Το άρθρο 19 της οδηγίας αυτής, που φέρει τον τίτλο «Κοινοποίηση νέων προϊόντων καπνού», προβλέπει τα εξής:

«1. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τους κατασκευαστές και τους εισαγωγείς νέων προϊόντων καπνού να υποβάλουν κοινοποίηση στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών για κάθε τέτοιο προϊόν που προτίθενται να διαθέσουν στην εθνική αγορά. Η κοινοποίηση υποβάλλεται σε ηλεκτρονική μορφή έξι μήνες πριν από την προβλεπόμενη διάθεση στην αγορά. Συνοδεύεται από λεπτομερή περιγραφή του σχετικού νέου προϊόντος καπνού, καθώς και από τις οδηγίες χρήσης του και τις πληροφορίες που προβλέπονται από το άρθρο 5 όσον αφορά τα συστατικά και τις εκπομπές. […]

2. […] Τα κράτη μέλη θέτουν στη διάθεση της Επιτροπής όλες τις πληροφορίες που λαμβάνουν δυνάμει του παρόντος άρθρου.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίσουν σύστημα για την αδειοδότηση για νέα προϊόντα καπνού. […]

[…]»

Η κατ' εξουσιοδότηση οδηγία

9 Το άρθρο 1 της κατ' εξουσιοδότηση οδηγίας ορίζει τα εξής:

«Η οδηγία [2014/40] τροποποιείται ως εξής:

1) Το άρθρο 7 παράγραφος 12 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

"12. Τα προϊόντα καπνού πλην των τσιγάρων, του καπνού για στριφτά τσιγάρα και των θερμαινόμενων προϊόντων καπνού εξαιρούνται από τις απαγορεύσεις που προβλέπονται στις παραγράφους 1 και 7. Η Επιτροπή εκδίδει πράξεις κατ' εξουσιοδότηση, σύμφωνα με το άρθρο 27, για την απόσυρση της εξαίρεσης αυτής για συγκεκριμένη κατηγορία προϊόντων, αν υπάρξει ουσιαστική μεταβολή των συνθηκών, όπως διαπιστώνεται με έκθεση της Επιτροπής.

Για τους σκοπούς του πρώτου εδαφίου, ως 'θερμαινόμενο προϊόν καπνού' νοείται ένα νέο προϊόν καπνού που θερμαίνεται για την παραγωγή εκπομπών που περιέχουν νικοτίνη και άλλες χημικές ουσίες, οι οποίες στη συνέχεια εισπνέονται από τον/τους χρήστη/-ες, και το οποίο, ανάλογα με τα χαρακτηριστικά του, είναι μη καπνιζόμενο προϊόν καπνού ή προϊόν καπνού για κάπνισμα.

2) Το άρθρο 11 τροποποιείται ως εξής:
α) ο τίτλος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

"Άρθρο 11

'Επισήμανση προϊόντων καπνού για κάπνισμα πλην των τσιγάρων, του καπνού για στριφτά τσιγάρα, του καπνού για ναργιλέ και των θερμαινόμενων προϊόντων καπνού'"·

β) στην παράγραφο 1, το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

"Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν εξαιρέσεις για τα προϊόντα καπνού για κάπνισμα πλην των τσιγάρων, του καπνού για στριφτά τσιγάρα, του καπνού για ναργιλέ και των θερμαινόμενων προϊόντων καπνού, όπως ορίζεται στο άρθρο 7 παράγραφος 12 δεύτερο εδάφιο, όσον αφορά την υποχρέωση να φέρουν το ενημερωτικό μήνυμα που καθορίζεται στο άρθρο 9 παράγραφος 2 και τις συνδυασμένες προειδοποιήσεις για την υγεία που καθορίζονται στο άρθρο 10. Στην περίπτωση αυτή και επιπλέον της γενικής προειδοποίησης που προβλέπεται στο άρθρο 9 παράγραφος 1, κάθε μονάδα συσκευασίας και κάθε εξωτερική συσκευασία των προϊόντων αυτών φέρει μία από τις λεκτικές προειδοποιήσεις που παρατίθενται στο παράρτημα I. Η γενική προειδοποίηση που ορίζεται στο άρθρο 9 παράγραφος 1 περιλαμβάνει αναφορά στις υπηρεσίες υποστήριξης για την απεξάρτηση από το κάπνισμα η οποία αναφέρεται στο άρθρο 10 παράγραφος 1 στοιχείο β).»

Το ιστορικό της διαφοράς

10 Το ιστορικό της διαφοράς εκτίθεται στις σκέψεις 2 έως 6 της αναιρεσιβαλλόμενης διάταξης. Για τις ανάγκες της παρούσας αναιρετικής διαδικασίας, μπορεί να συνοψιστεί ως εξής.

11 Ο όμιλος British American Tobacco (στο εξής: όμιλος BAT), στον οποίον ανήκουν οι αναιρεσείουσες, κατασκευάζει και εμπορεύεται προϊόντα καπνού, συμπεριλαμβανομένων θερμαινόμενων προϊόντων καπνού. Μία από τις αναιρεσείουσες, η Nicoventures Trading, ιδρύθηκε το 2011 στο πλαίσιο του ομίλου BAT προκειμένου να επικεντρωθεί αποκλειστικά στην ανάπτυξη και την εμπορία καινοτόμων μη καιόμενων προϊόντων, συμπεριλαμβανομένων των θερμαινόμενων προϊόντων καπνού. Η Nicoventures Trading πωλεί τα θερμαινόμενα προϊόντα καπνού του ομίλου BAT σε άλλες εταιρίες του ομίλου, μεταξύ των οποίων και οι λοιπές αναιρεσείουσες. Οι τελευταίες αυτές εταιρίες διανέμουν ή προτίθενται να διανείμουν τα προϊόντα της Nicoventures Trading στις αγορές δεκατεσσάρων κρατών μελών.

12 Στις 15 Ιουνίου 2022, η Επιτροπή δημοσίευσε, κατ' εφαρμογήν της οδηγίας 2014/40, έκθεση με την οποία διαπίστωνε ουσιαστική μεταβολή των συνθηκών όσον αφορά τα θερμαινόμενα προϊόντα καπνού.

13 Κατόπιν της έκθεσης αυτής, η Επιτροπή, στηριζόμενη στο άρθρο 7, παράγραφος 12, και στο άρθρο 11, παράγραφος 6, της οδηγίας 2014/40 εξέδωσε την κατ' εξουσιοδότηση οδηγία. Από τις 23 Οκτωβρίου 2023, ημερομηνία κατά την οποία τα κράτη μέλη έπρεπε να έχουν εφαρμόσει τα αναγκαία μέτρα για τη συμμόρφωση προς την κατ' εξουσιοδότηση οδηγία, τα θερμαινόμενα προϊόντα καπνού δεν εξαιρούνται πλέον από τις προβλεπόμενες στο άρθρο 7, παράγραφοι 1 και 7, της οδηγίας 2014/40 απαγορεύσεις σχετικά με τις αρωματικές ουσίες. Επιπλέον, από την ίδια ημερομηνία, τα μη απαγορευμένα θερμαινόμενα προϊόντα καπνού για κάπνισμα υπόκεινται στις ίδιες απαιτήσεις επισήμανσης των συσκευασιών με τα λοιπά μη εξαιρούμενα προϊόντα καπνού για κάπνισμα.

Η διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη

14 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 16 Νοεμβρίου 2022, οι αναιρεσείουσες άσκησαν προσφυγή με αίτημα την ακύρωση της κατ' εξουσιοδότηση οδηγίας.

15 Θεωρώντας ότι η κατ' εξουσιοδότηση οδηγία δεν αφορούσε τις αναιρεσείουσες ούτε άμεσα ούτε ατομικά, κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, η Επιτροπή προέβαλε στις 17 Ιανουαρίου 2023 ένσταση απαραδέκτου.

16 Με την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη, το Γενικό Δικαστήριο δέχθηκε την ένσταση απαραδέκτου και απέρριψε την προσφυγή ως απαράδεκτη.

17 Το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε κατ' αρχάς, στις σκέψεις 13 και 14 της αναιρεσιβαλλόμενης διάταξης, ότι η κατ' εξουσιοδότηση οδηγία αποτελεί κανονιστική πράξη κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, η οποία, στο άρθρο της 2, προβλέπει εκτελεστικά μέτρα, δηλαδή μέτρα μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο η θέσπιση των οποίων εναπόκειται στα κράτη μέλη. Το Γενικό Δικαστήριο συνήγαγε εξ αυτού ότι η προσφυγή ακυρώσεως δεν ενέπιπτε στην τρίτη περίπτωση του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, δηλαδή στην περίπτωση ως προς την οποία προβλέπεται ότι κάθε πρόσωπο μπορεί να ασκεί προσφυγή κατά των κανονιστικών πράξεων που το αφορούν άμεσα και για την εφαρμογή των οποίων δεν απαιτούνται εκτελεστικά μέτρα. Διαπίστωσε επίσης ότι, δεδομένου ότι οι αναιρεσείουσες δεν ήταν αποδέκτριες της κατ' εξουσιοδότηση οδηγίας, η προσφυγή ακυρώσεως δεν μπορούσε να εμπίπτει στην πρώτη περίπτωση της ως άνω διάταξης, βάσει της οποίας κάθε πρόσωπο μπορεί να ασκεί προσφυγή κατά των πράξεων των οποίων είναι αποδέκτης. Κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο εκτίμησε ότι έπρεπε να εξετάσει αν οι αναιρεσείουσες ενέπιπταν στη δεύτερη περίπτωση της εν λόγω διάταξης, δηλαδή αν η κατ' εξουσιοδότηση οδηγία τις αφορά άμεσα και ατομικά.

18 Όσον αφορά την προϋπόθεση βάσει της οποίας η προσβαλλόμενη πράξη πρέπει να αφορά άμεσα τον προσφεύγοντα, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε, στις σκέψεις 24, 26 και 28 της αναιρεσιβαλλόμενης διάταξης, έχοντας προηγουμένως υπενθυμίσει τη σχετική νομολογία του Δικαστηρίου, ότι η κατ' εξουσιοδότηση οδηγία θίγει τη νομική κατάσταση των επιχειρήσεων οι οποίες, όπως οι αναιρεσείουσες, διαθέτουν στο εμπόριο ή προτίθενται να διαθέσουν στο εμπόριο θερμαινόμενα προϊόντα καπνού με χαρακτηριστικό άρωμα/γεύση, καθόσον, μετά την έκδοσή της κατ' εξουσιοδότηση οδηγίας, η εν λόγω εμπορία θα καταστεί παράνομη. Οι ως άνω επιχειρήσεις θα έχουν επίσης την υποχρέωση να αναγράφουν στις συσκευασίες των μη απαγορευμένων θερμαινόμενων προϊόντων καπνού για κάπνισμα τις ίδιες προειδοποιήσεις για την υγεία με εκείνες που πρέπει να αναγράφονται στις συσκευασίες ορισμένων άλλων προϊόντων καπνού για κάπνισμα.

19 Επομένως, κατά την κρίση του Γενικού Δικαστηρίου, οι αναιρεσείουσες υπόκεινται στην απαγόρευση εμπορίας θερμαινόμενων προϊόντων καπνού με χαρακτηριστικό άρωμα/γεύση και υπέχουν υποχρεώσεις που απορρέουν άμεσα από την κατ' εξουσιοδότηση οδηγία, ανεξαρτήτως του ότι η οδηγία αυτή απαιτεί για την εφαρμογή της εκτελεστικά μέτρα, δηλαδή μέτρα μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο η θέσπιση των οποίων εναπόκειται στα κράτη μέλη. Ειδικότερα, εν προκειμένω, τα μέτρα μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο που προβλέπει η οδηγία είναι αναγκαία μόνο για την πλήρη εφαρμογή της απαγόρευσης και των υποχρεώσεων που προαναφέρθηκαν στα δίκαια των κρατών μελών, χωρίς τα κράτη μέλη να διαθέτουν αυτοτελή εξουσία εκτίμησης, δεδομένου ότι η οδηγία δεν τους αφήνει κανένα περιθώριο εκτίμησης ως προς την απαγόρευση και τις υποχρεώσεις αυτές.

20 Για τον λόγο αυτόν, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε αφενός ότι η κατ' εξουσιοδότηση οδηγία έπρεπε να θεωρηθεί ότι αφορούσε άμεσα τις αναιρεσείουσες και αφετέρου ότι κανένα από τα επιχειρήματα που είχε προβάλει η Επιτροπή δεν μπορούσε να κλονίσει τις εκτιμήσεις αυτές.

21 Όσον αφορά την προϋπόθεση βάσει της οποίας η προσβαλλόμενη πράξη πρέπει να αφορά ατομικά τον προσφεύγοντα, το Γενικό Δικαστήριο κατ' αρχάς υπενθύμισε, στη σκέψη 36 της αναιρεσιβαλλόμενης διάταξης, στηριζόμενο μεταξύ άλλων στην απόφαση της 15ης Ιουλίου 1963, Plaumann κατά Επιτροπής (25/62, EU:C:1963:17), ότι οι πράξεις γενικής ισχύος μπορούν να αφορούν ατομικά ορισμένα φυσικά ή νομικά πρόσωπα, οπότε έχουν τον χαρακτήρα απόφασης έναντι αυτών, στην περίπτωση μεταξύ άλλων που οι πράξεις αυτές τα θίγουν λόγω ορισμένων ιδιαίτερων ιδιοτήτων τους ή μιας πραγματικής κατάστασης που τα χαρακτηρίζει σε σχέση με κάθε άλλο πρόσωπο και, ως εκ τούτου, τα εξατομικεύει κατά τρόπο ανάλογο προς εκείνον του αποδέκτη.

22 Παραπέμποντας στη σκέψη 18 της απόφασης της 18ης Μαΐου 1994, Codorniu κατά Συμβουλίου (C-309/89, EU:C:1994:197), το Γενικό Δικαστήριο διευκρίνισε, στη σκέψη 37 της αναιρεσιβαλλόμενης διάταξης, ότι η γενική ισχύς και, επομένως, ο κανονιστικός χαρακτήρας μιας πράξης δεν θίγεται από τη δυνατότητα προσδιορισμού, με μεγαλύτερη ή μικρότερη ακρίβεια, του αριθμού ή ακόμη και της ταυτότητας των υποκειμένων δικαίου επί των οποίων αυτή εφαρμόζεται σε δεδομένη στιγμή, εφόσον διαπιστώνεται ότι η εφαρμογή αυτή στηρίζεται σε αντικειμενική νομική ή πραγματική κατάσταση που ορίζεται από την πράξη σε σχέση με τον σκοπό που αυτή επιδιώκει.

23 Στη συνέχεια, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε τα επιχειρήματα που προέβαλαν οι αναιρεσείουσες προκειμένου να αποδείξουν ότι η κατ' εξουσιοδότηση οδηγία τις αφορούσε ατομικά.

24 Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 45 της αναιρεσιβαλλόμενης διάταξης, ότι το γεγονός και μόνον ότι οι επιχειρήσεις που είχαν προβεί σε δήλωση του άρθρου 5 της οδηγίας 2014/40 ή σε κοινοποίηση του άρθρου 19 της οδηγίας 2014/40 ή που κατείχαν άδεια βάσει συστήματος θεσπισθέντος κατ' εφαρμογήν του άρθρου 19, παράγραφος 3, της οδηγίας αυτής ήταν δυνατόν να προσδιοριστούν κατά τον χρόνο της έκδοσης της κατ' εξουσιοδότηση οδηγίας δεν αρκεί για να αποδειχθεί ότι η κατ' εξουσιοδότηση οδηγία τις αφορά ατομικά εφόσον η εφαρμογή της τελευταίας στηρίζεται σε γενικές και αφηρημένες εκτιμήσεις. Κατά το Γενικό Δικαστήριο, η Επιτροπή δεν ήταν υποχρεωμένη να λάβει ειδικώς υπόψη τη κατάσταση των επιχειρήσεων αυτών κατά τον χρόνο της έκδοσης της κατ' εξουσιοδότηση οδηγίας.

25 Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε, στη σκέψη 46 της αναιρεσιβαλλόμενης διάταξης, το επιχείρημα που βασιζόταν στον μικρό αριθμό επιχειρήσεων που θίγονταν από την κατ' εξουσιοδότηση οδηγία, δεδομένου ότι ο αριθμός των φυσικών ή νομικών προσώπων που θίγονται από μια τέτοια πράξη δεν ασκούσε καθοριστική επιρροή όσον αφορά το κρινόμενο ζήτημα.

26 Τρίτον, στη σκέψη 47 της αναιρεσιβαλλόμενης διάταξης, το Γενικό Δικαστήριο δέχθηκε ότι η απόλυτη απαγόρευση εμπορίας θερμαινόμενων προϊόντων καπνού με χαρακτηριστικό άρωμα/γεύση, η οποία απορρέει από την κατ' εξουσιοδότηση οδηγία, θα έχει κατ' ανάγκην ως αποτέλεσμα να θιγεί το κύρος των αδειών εμπορίας τέτοιων προϊόντων καπνού τις οποίες κατέχουν ορισμένες από τις αναιρεσείουσες. Πλην όμως εκτίμησε, στις σκέψεις 47 και 49 της αναιρεσιβαλλόμενης διάταξης, ότι τέτοιες άδειες, οι οποίες χορηγούνται χωρίς αποκλειστικότητα, δεν μπορούν να θεωρηθούν ότι χαρακτηρίζουν και εξατομικεύουν τη θέση των κατόχων τους έναντι της οδηγίας αυτής σαν να ήταν οι κάτοχοι των αδειών οι αποδέκτες της οδηγίας. Εξάλλου, κατά το Γενικό Δικαστήριο, οι εν λόγω άδειες δεν παρέχουν στους κατόχους τους δικαιώματα συγκρίσιμα με εκείνα που είχαν οι προσφεύγοντες στο πλαίσιο των υποθέσεων επί των οποίων εκδόθηκαν οι αποφάσεις της 17ης Ιανουαρίου 1985, Πειραϊκή-Πατραϊκή κ.λπ. κατά Επιτροπής (11/82, EU:C:1985:18), της 18ης Μαΐου 1994, Codorniu κατά Συμβουλίου

(C-309/89, EU:C:1994:197), της 13ης Μαρτίου 2008, Επιτροπή κατά Infront WM (C-125/06 P, EU:C:2008:159), καθώς και της 27ης Φεβρουαρίου 2014, Stichting Woonpunt κ.λπ. κατά Επιτροπής (C-132/12 P, EU:C:2014:100).

27 Τέταρτον, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 51 της αναιρεσιβαλλόμενης διάταξης, ότι το γεγονός ότι οι κατασκευαστές και οι εισαγωγείς θερμαινόμενων προϊόντων καπνού με χαρακτηριστικό άρωμα/γεύση δεν ευρίσκονται, υπό το πρίσμα της κατ' εξουσιοδότηση οδηγίας, στην ίδια κατάσταση με τις βιομηχανίες προηγούμενου και επόμενου σταδίου της αλυσίδας παραγωγής και διανομής των επίμαχων προϊόντων δεν ασκεί επιρροή όσον αφορά το ζήτημα αν οι αναιρεσείουσες ανήκουν σε περιορισμένο κύκλο. Ειδικότερα, οι αναιρεσείουσες, για να αποδείξουν ότι η κατ' εξουσιοδότηση οδηγία τις αφορά ατομικά, δεν οφείλουν να αποδείξουν ότι θίγονται κατά τρόπο διαφορετικό απ' ό,τι άλλοι επιχειρηματίες, αλλά ότι επηρεάζονται λόγω μιας ιδιότητας ή μιας πραγματικής κατάστασης που τις χαρακτηρίζει και τις διακρίνει κατά τρόπο αντίστοιχο προς εκείνον του αποδέκτη απόφασης.

28 Στη σκέψη 52 της αναιρεσιβαλλόμενης διάταξης, το Γενικό Δικαστήριο συνήγαγε από το σύνολο των ως άνω εκτιμήσεων ότι οι άδειες, οι δηλώσεις και οι κοινοποιήσεις που επικαλούνταν οι αναιρεσείουσες δεν αποδείκνυαν ότι η κατ' εξουσιοδότηση οδηγία τις αφορούσε ατομικά.

29 Στις σκέψεις 54 και 55 της αναιρεσιβαλλόμενης διάταξης, το Γενικό Δικαστήριο, σε απάντηση της επιχειρηματολογίας των αναιρεσειουσών ότι η κατ' εξουσιοδότηση οδηγία θίγει ουσιωδώς την ανταγωνιστική τους θέση, έκρινε, αφενός, ότι το γεγονός ότι ορισμένοι επιχειρηματίες επηρεάζονται οικονομικώς περισσότερο από άλλους από πράξη γενικής ισχύος δεν αρκεί για να τους εξατομικεύσει σε σχέση με τους άλλους αυτούς επιχειρηματίες, όταν η εφαρμογή της πράξης στηρίζεται στην ύπαρξη μιας αντικειμενικώς προσδιοριζόμενης κατάστασης. Αφετέρου, το γεγονός και μόνον ότι ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο ενδέχεται να απολέσει σημαντική πηγή εσόδων λόγω μιας νέας ρύθμισης δεν αποδεικνύει κατά το Γενικό Δικαστήριο ότι το πρόσωπο αυτό ευρίσκεται σε ιδιάζουσα κατάσταση και δεν αρκεί για να καταδειχθεί ότι η ρύθμιση το αφορά ατομικά, δεδομένου ότι το εν λόγω πρόσωπο οφείλει να αποδείξει ότι συντρέχουν περιστάσεις βάσει των οποίων η ζημία που ισχυρίζεται ότι υπέστη μπορεί να θεωρηθεί ικανή να το εξατομικεύσει σε σχέση με κάθε άλλον οικονομικό φορέα που επηρεάζεται από την εν λόγω ρύθμιση κατά τον ίδιο τρόπο.

30 Κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι οι αναιρεσείουσες αβασίμως υποστήριζαν ότι η κατ' εξουσιοδότηση οδηγία τις αφορά ατομικά και ότι κατά συνέπεια η προσφυγή έπρεπε να απορριφθεί ως απαράδεκτη.

Τα αιτήματα των διαδίκων και η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου

31 Με την αίτηση αναιρέσεως, οι αναιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

– να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη,

– εφόσον το Δικαστήριο κρίνει ότι η διαφορά είναι ώριμη προς εκδίκαση, να απορρίψει την ένσταση απαραδέκτου, να κρίνει παραδεκτή την προσφυγή και να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί της ουσίας, καθώς και

– να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων των εξόδων ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

32 Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

– να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως και

– να καταδικάσει τις αναιρεσείουσες στα δικαστικά έξοδα.

33 Με διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 25ης Απριλίου 2024, Nicoventures Trading κ.λπ. κατά Επιτροπής (C-731/23 P, EU:C:2024:380), επιτράπηκε στη Γαλλική Δημοκρατία να παρέμβει υπέρ της Επιτροπής. Η Γαλλική Δημοκρατία ζητεί από το Δικαστήριο να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως στο σύνολό της και να επιβεβαιώσει ως εκ τούτου το απαράδεκτο της προσφυγής.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

34 Προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως, οι αναιρεσείουσες προβάλλουν έναν μοναδικό λόγο αναιρέσεως, ο οποίος αφορά πλάνες περί το δίκαιο στις οποίες υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο κατά την εφαρμογή στην περίπτωσή τους της προϋπόθεσης βάσει της οποίας η προσβαλλόμενη πράξη πρέπει να αφορά ατομικά τον προσφεύγοντα. Ο λόγος αυτός διαρθρώνεται σε δύο διακριτά σκέλη με τα οποία προβάλλονται πλάνες περί το δίκαιο όσον αφορά, αντιστοίχως, την εξέταση των στοιχείων που επικαλέστηκαν οι αναιρεσείουσες προκειμένου να αποδείξουν ότι η κατ’ εξουσιοδότηση οδηγία τις αφορούσε ατομικά και την εκτίμηση του νομικού κριτηρίου του «ουσιώδους επηρεασμού της θέσης στην αγορά».

Επί του πρώτου σκέλους του μοναδικού λόγου αναιρέσεως

Η επιχειρηματολογία των διαδίκων

35 Το πρώτο σκέλος του μοναδικού λόγου αναιρέσεως αφορά τις σκέψεις 45 έως 52 της αναιρεσιβαλλόμενης διάταξης. Οι αναιρεσείουσες προσάπτουν στο Γενικό Δικαστήριο ότι υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την εκτίμηση της κρισιμότητας από νομικής απόψεως των στοιχείων που είχαν επικαλεστεί ενώπιόν του, καθώς και στο μέτρο που έκρινε ότι τα στοιχεία αυτά δεν αρκούσαν για να αποδείξουν ότι η κατ’ εξουσιοδότηση οδηγία αφορούσε τις ίδιες ατομικά.

36 Ειδικότερα, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο εκτιμώντας καθένα από τα εν λόγω στοιχεία χωριστά και ατομικά και εξετάζοντας αν καθένα από αυτά αρκούσε αφ’ εαυτού για να αποδείξει ότι η κατ’ εξουσιοδότηση οδηγία αφορούσε ατομικά τις αναιρεσείουσες. Μια τέτοια προσέγγιση αντιβαίνει στη νομολογία που απαιτεί προσδιορισμό «της δέσμης στοιχείων» ή «ενός συνόλου πραγματικών και νομικών στοιχείων» ικανών να εξατομικεύσουν τον προσφεύγοντα.

37 Κατά πρώτον, παρά τα όσα έκρινε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 45 της αναιρεσιβαλλόμενης διάταξης, το γεγονός ότι, κατά τον χρόνο της έκδοσης της κατ’ εξουσιοδότηση οδηγίας, η Επιτροπή μπορούσε να προσδιορίσει τις αναιρεσείουσες χάρη στις δηλώσεις και στις κοινοποιήσεις προϊόντων στις οποίες είχαν προβεί δυνάμει, αντιστοίχως, του άρθρου 5 και του άρθρου 19, παράγραφος 1, της οδηγίας 2014/40, έχει κρίσιμη σημασία.

38 Κατά δεύτερον, οι αναιρεσείουσες επικρίνουν τη σκέψη 46 της αναιρεσιβαλλόμενης διάταξης καθότι από πρόσφατη νομολογία προκύπτει ότι η σπουδαιότητα της θέσης του προσφεύγοντος στην αγορά, μολονότι δεν αρκεί αφ’ εαυτής για να αποδείξει ότι η προσβαλλόμενη πράξη τον

αφορά ατομικά, εντούτοις ασκεί επιρροή στον βαθμό που περιλαμβάνεται σε ένα σύνολο στοιχείων που συναποτελούν μια ιδιαίτερη κατάσταση η οποία χαρακτηρίζει τον προσφεύγοντα. Εν προκειμένω συντρέχει τέτοια περίπτωση, δεδομένης της σπουδαιότητας της θέσης του ομίλου BAT στην ενωσιακή αγορά όσον αφορά τα θερμαινόμενα προϊόντα καπνού.

39 Επιπλέον, το συμπέρασμα του Γενικού Δικαστηρίου, στη σκέψη 51 της αναιρεσιβαλλόμενης διάταξης, κατά το οποίο οι κατασκευαστές θερμαινόμενων προϊόντων καπνού δεν μπορούν να διακρίνονται από τις λοιπές επιχειρήσεις που μετέχουν στην αλυσίδα παραγωγής και διανομής των επίμαχων προϊόντων είναι νόμω αβάσιμο. Το γεγονός ότι μια πράξη μπορεί να θίγει και άλλες επιχειρήσεις δεν σημαίνει ότι δεν μπορεί να αφορά ατομικά μια επιχείρηση την οποία θίγει άμεσα σε σημαντικό βαθμό.

40 Εν προκειμένω, η διάκριση μεταξύ των διαφόρων επιχειρήσεων που μετέχουν στην αλυσίδα παραγωγής και διανομής των επίμαχων προϊόντων συντελείται μέσω του συστήματος κοινοποίησης που θεσπίζεται βάσει του άρθρου 5 και του άρθρου 19, παράγραφος 1, της οδηγίας 2014/40. Το εν λόγω σύστημα απαιτεί μόνο κοινοποίηση από τον κατασκευαστή ή τον εισαγωγέα του οικείου προϊόντος και όχι από επιχείρηση προηγούμενου και επόμενου σταδίου της εφοδιαστικής αλυσίδας. Η ύπαρξη άλλου κατασκευαστή ή παραγωγού δεν μπορεί να προβληθεί συναφώς προς αντίκρουση του γεγονότος ότι η κατ' εξουσιοδότηση οδηγία αφορά ατομικά τις αναιρεσείουσες.

41 Κατά τρίτον, στις σκέψεις 47 έως 50 της αναιρεσιβαλλόμενης διάταξης, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε κατά τις αναιρεσείουσες σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον δεν απέδωσε επαρκή σημασία στις άδειες κυκλοφορίας τις οποίες είχαν λάβει ορισμένες από τις αναιρεσείουσες πριν από την έκδοση της κατ' εξουσιοδότηση οδηγίας.

42 Συναφώς, πρώτον, οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι είναι εσφαλμένος ο ισχυρισμός ότι η κατ' εξουσιοδότηση οδηγία παράγει τα ίδια αποτελέσματα για όλες τις επιχειρήσεις ανεξαρτήτως του αν αυτές κατέχουν ή όχι άδεια εμπορίας, και τούτο διότι εκείνες που κατέχουν τέτοια άδεια θα τη χάσουν, σε αντίθεση προς τις λοιπές επιχειρήσεις. Δεύτερον, τα δικαιώματα που προϋπήρχαν της έκδοσης της οδηγίας δεν χρειάζεται οπωσδήποτε να είναι αποκλειστικά προκειμένου να θεωρηθεί ότι η οδηγία αφορά ατομικά τις αναιρεσείουσες, κατά την έννοια των αποφάσεων της 13ης Μαρτίου 2008, Επιτροπή κατά Infront WM (C-125/06 P, EU:C:2008:159), καθώς και της 27ης Φεβρουαρίου 2014, Stichting Woonpunt κ.λπ. κατά Επιτροπής (C-132/12 P, EU:C:2014:100). Τρίτον, δεν είναι αναγκαίο τέτοια προϋφιστάμενα δικαιώματα να είναι «κεκτημένα επ' αόριστον» προκειμένου να ασκούν επιρροή στο πλαίσιο αυτό.

43 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το πρώτο σκέλος του μοναδικού λόγου αναιρέσεως είναι αβάσιμο.

44 Το γεγονός ότι το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε κατά τρόπο συστηματικό και δομημένο τα επιχειρήματα που προβλήθηκαν πρωτοδίκως δεν σημαίνει, κατά την Επιτροπή, ότι δεν έλαβε υπόψη τη «δέσμη στοιχείων» κατά τα επιτασσόμενα από τη νομολογία που επικαλούνται οι αναιρεσείουσες. Η Επιτροπή αρνείται επίσης ότι, αν το Γενικό Δικαστήριο είχε ακολουθήσει την προσέγγιση την οποίαν υποδεικνύουν οι αναιρεσείουσες, θα είχε διαπιστώσει ότι αυτές επηρεάζονται ατομικά, στον βαθμό που καθένα από τα στοιχεία που επικαλέστηκαν είναι προδήλως σημαντικό και κρίσιμο.

45 Κατ' αρχάς, η Επιτροπή προσάπτει στις αναιρεσείουσες ότι δίνουν την εντύπωση ότι βασίστηκαν σε μεγάλο αριθμό στοιχείων τα οποία θα έπρεπε να έχουν συνεξεταστεί από το Γενικό Δικαστήριο. Εντούτοις, με τα επιχειρήματα που προέβαλαν με το δικόγραφο της προσφυγής, οι

αναιρεσείουσες ουσιαστικά υποστηρίζουν απλώς ότι έχουν ιδιαίτερο καθεστώς. Αφενός, οι αναιρεσείουσες αποτελούν τάχα έναν κλειστό κύκλο οικονομικών φορέων, οι οποίοι μπορούσαν να προσδιοριστούν και πράγματι προσδιορίστηκαν κατά τον χρόνο της έκδοσης της κατ' εξουσιοδότηση οδηγίας λόγω των δηλώσεων και των κοινοποιήσεων στις οποίες είχαν προβεί δυνάμει, αντιστοίχως, των άρθρων 5 και 19 της οδηγίας 2014/40. Αφετέρου, η κατ' εξουσιοδότηση οδηγία επηρεάζει δήθεν ουσιωδώς τη θέση τους στην αγορά. Κατά την Επιτροπή, το Γενικό Δικαστήριο εξήγησε με πειστικό τρόπο τους λόγους για τους οποίους τα δύο αυτά επιχειρήματα δεν αποδεικνύουν ότι η κατ' εξουσιοδότηση οδηγία αφορά ατομικά τις αναιρεσείουσες.

46 Όσον αφορά το πρώτο επιχείρημα, ορθώς το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε, στη σκέψη 43 της αναιρεσιβαλλόμενης διάταξης, ότι οι απαιτήσεις των άρθρων 5 και 19 της οδηγίας 2014/40 είναι γενικές, αφηρημένες και έχουν εφαρμογή σε όλες τις επιχειρήσεις που διαθέτουν ή προτίθενται να διαθέσουν στην αγορά ένα προϊόν καπνού. Οι ως άνω απαιτήσεις δεν μπορούν να θεωρηθούν ότι χαρακτηρίζουν και εξατομικεύουν τη θέση των κατόχων αδειών έναντι της κατ' εξουσιοδότηση οδηγίας σαν να ήταν αυτοί οι αποδέκτες της.

47 Στο πλαίσιο αυτό, πρώτον, τα επιχειρήματα των αναιρεσειουσών σχετικά με τον προσδιορίσιμο χαρακτήρα μιας κλειστής ομάδας οικονομικών φορέων κατά τον χρόνο της έκδοσης της κατ' εξουσιοδότηση οδηγίας είναι αλυσιτελή.

48 Δεύτερον, η Επιτροπή θεωρεί ότι οι αναιρεσείουσες παραμορφώνουν το περιεχόμενο της σκέψης 46 της αναιρεσιβαλλόμενης διάταξης, καθόσον, σε αντίθεση με τα όσα υποστηρίζουν, στη σκέψη αυτή το Γενικό Δικαστήριο δεν έκανε λόγο για το μερίδιο αγοράς των αναιρεσειουσών, αλλά για τον αριθμό των επιχειρήσεων που επηρεάζονται από την κατ' εξουσιοδότηση οδηγία. Πλην όμως τα δύο αυτά κριτήρια είναι διαφορετικά και άσχετα με την κρίση επί του ζητήματος αν η εν λόγω οδηγία αφορά ατομικά τις αναιρεσείουσες.

49 Οι αναιρεσείουσες παραμορφώνουν επίσης, κατά την Επιτροπή, το περιεχόμενο της σκέψης 51 της αναιρεσιβαλλόμενης διάταξης καθόσον, παρά τα όσα υποστηρίζουν, το Γενικό Δικαστήριο δεν διαπίστωσε στη σκέψη αυτή ότι οι κατασκευαστές θερμαινόμενων προϊόντων καπνού δεν μπορούν να διακρίνονται από τις λοιπές επιχειρήσεις που μετέχουν στην αλυσίδα διανομής ή στην εφοδιαστική αλυσίδα των επίμαχων προϊόντων.

50 Το επιχείρημα των αναιρεσειουσών ότι η ύπαρξη άλλου κατασκευαστή ή παραγωγού δεν μπορεί να προβληθεί προς αντίκρουση του γεγονότος ότι η κατ' εξουσιοδότηση οδηγία αφορά ατομικά τις αναιρεσείουσες είναι αλυσιτελές, δεδομένου ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν στηρίχθηκε σε μια τέτοια διαπίστωση στην αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη.

51 Τρίτον, το επιχείρημα ότι, στις σκέψεις 47 έως 50 της αναιρεσιβαλλόμενης διάταξης, το Γενικό Δικαστήριο δεν απέδωσε επαρκή σημασία στις άδειες κυκλοφορίας τις οποίες κατέχουν οι αναιρεσείουσες πρέπει να απορριφθεί.

52 Αφενός, το Γενικό Δικαστήριο δεν έκρινε ότι η κατ' εξουσιοδότηση οδηγία παράγει τα ίδια αποτελέσματα για όλες τις επιχειρήσεις. Επομένως, η επιχειρηματολογία με την οποία οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν το αντίθετο είναι αλυσιτελής. Αφετέρου, η νομολογία την οποία επικαλούνται οι αναιρεσείουσες προς στήριξη της ως άνω επιχειρηματολογίας δεν ασκεί επιρροή. Ειδικότερα, η απόφαση της 13ης Μαρτίου 2008, Επιτροπή κατά Infront WM (C-125/06 P, EU:C:2008:159), αφορά προσφυγή κατά πράξης γενικής ισχύος ασκηθείσα από πρόσωπα που είχαν κεκτημένα δικαιώματα, ενώ η απόφαση της 27ης Φεβρουαρίου 2014, Stichting Woonpunt

κ.λπ. κατά Επιτροπής (C-132/12 P, EU:C:2014:100), αφορά περίπτωση προσφυγής ασκηθείσας από νομικά πρόσωπα κατά πράξης αφορώσας απόφαση της Επιτροπής σχετικά με καθεστώς κρατικών ενισχύσεων το οποίο τα ωφελούσε.

53 Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον έκρινε, στη σκέψη 47 της αναιρεσιβαλλόμενης διάταξης, ότι οι επίμαχες άδειες δεν παρείχαν στους κατόχους τους δικαιώματα συγκρίσιμα με εκείνα που είχαν οι προσφεύγοντες στο πλαίσιο των υποθέσεων που μνημονεύονται στην προηγούμενη σκέψη της παρούσας απόφασης. Εν προκειμένω, η υποτιθέμενη συνέπεια της κατ' εξουσιοδότηση οδηγίας θα μπορούσε να συνίσταται μόνο σε «διαφυγόν κέρδος», υπό την έννοια της ματαιωθείσας ελπίδας, δηλαδή σε απώλεια μιας ευκαιρίας την οποία θα είχε οποιοσδήποτε ενδιαφερόταν για την παραγωγή ή την εμπορία θερμαινόμενων προϊόντων καπνού.

54 Η Γαλλική Δημοκρατία συμφωνεί με το σύνολο των επιχειρημάτων της Επιτροπής. Προσθέτει δε ότι η κατ' εξουσιοδότηση οδηγία εφαρμόζεται σε όλες τις επιχειρήσεις στις οποίες έχει δεόντως επιτραπεί να διαθέτουν θερμαινόμενα προϊόντα καπνού στην αγορά, συμπεριλαμβανομένων των ανταγωνιστών των αναιρεσειουσών. Εξάλλου, σε μια αναδυόμενη αγορά είναι εύλογο να υπάρχει αρχικώς μικρός αριθμός επιχειρήσεων. Εξ αυτού δεν συνάγεται όμως ότι οι αναιρεσείουσες, ως επιχειρήσεις που διακρίνονται μόνο κατά το ότι έχουν εισέλθει νωρίς στην αγορά, ευρίσκονται σε ιδιάζουσα κατάσταση, ούτως ώστε η κατ' εξουσιοδότηση οδηγία να τις εξατομικεύει κατά τρόπο ανάλογο προς τον αποδέκτη της.

Η εκτίμηση του Δικαστηρίου

55 Το πρώτο σκέλος του μοναδικού λόγου αναιρέσεως αντλείται από πλάνες περί το δίκαιο στις οποίες υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο στο πλαίσιο της εκ μέρους του εκτίμησης των στοιχείων που επικαλέστηκαν οι αναιρεσείουσες προκειμένου να αποδείξουν ότι ανήκουν σε κλειστή κατηγορία οικονομικών φορέων οι οποίοι προσδιορίζονταν ή μπορούσαν να προσδιοριστούν κατά τον χρόνο έκδοσης της κατ' εξουσιοδότηση οδηγίας και ότι, κατά συνέπεια, η εν λόγω οδηγία τις αφορά ατομικά, κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ.

56 Τα επιχειρήματα που ανέπτυξαν οι αναιρεσείουσες αφορούν ειδικότερα τις σκέψεις 45 έως 52 της αναιρεσιβαλλόμενης διάταξης, με τις οποίες το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε αν, αφενός, οι δηλώσεις και οι κοινοποιήσεις που έγιναν δυνάμει, αντιστοίχως, των άρθρων 5 και 19 της οδηγίας 2014/40 και, αφετέρου, η κατοχή αδειών εμπορίας που αποκτήθηκαν στα κράτη μέλη τα οποία είχαν θεσπίσει σύστημα αδειοδότησης επί τη βάσει του άρθρου 19, παράγραφος 3, της οδηγίας αυτής αρκούσαν για να τις εξατομικεύσουν κατά τρόπο ανάλογο προς εκείνον του αποδέκτη απόφασης.

57 Συναφώς, από πάγια νομολογία προκύπτει ότι άλλα υποκείμενα δικαίου, πέραν των αποδεκτών μιας απόφασης, μπορούν να ισχυριστούν ότι η απόφαση τα αφορά ατομικά μόνον εφόσον τα θίγει λόγω ορισμένων ιδιαίτερων ιδιοτήτων τους ή μιας πραγματικής κατάστασης που τα χαρακτηρίζει σε σχέση με κάθε άλλο πρόσωπο και, ως εκ τούτου, τα εξατομικεύει κατά τρόπο ανάλογο προς εκείνον του αποδέκτη μιας τέτοιας απόφασης (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 15ης Ιουλίου 1963, Plaumann κατά Επιτροπής, 25/62, EU:C:1963:17, σ. 223, της 17ης Σεπτεμβρίου 2015, Mory κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-33/14 P, EU:C:2015:609, σκέψη 93, και της 31ης Ιανουαρίου 2023, Επιτροπή κατά Braesch κ.λπ., C-284/21 P, EU:C:2023:58, σκέψη 51).

58 Στο πλαίσιο αυτό, η δυνατότητα προσδιορισμού, με μεγαλύτερη ή μικρότερη ακρίβεια, του αριθμού ή ακόμη και της ταυτότητας των υποκειμένων δικαίου επί των οποίων έχει εφαρμογή μια πράξη ουδόλως συνεπάγεται ότι πρέπει να γίνει δεκτό ότι η εν λόγω πράξη αφορά ατομικά τα ως άνω υποκείμενα δικαίου, εφόσον η εφαρμογή αυτή στηρίζεται σε αντικειμενική νομική ή πραγματική κατάσταση που ορίζεται από την πράξη (αποφάσεις της 16ης Μαρτίου 1978, Unicme κ.λπ. κατά Συμβουλίου, 123/77, EU:C:1978:73, σκέψη 16, της 22ας Νοεμβρίου 2001, Antillean Rice Mills κατά Συμβουλίου, C-451/98, EU:C:2001:622, σκέψη 52, και της 12ης Ιουλίου 2022, Nord Stream 2 κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, C-348/20 P, EU:C:2022:548, σκέψη 157).

59 Εντούτοις, επίσης από πάγια νομολογία προκύπτει ότι, στην περίπτωση που η πράξη θίγει μια ομάδα προσώπων τα οποία προσδιορίζονταν ή μπορούσαν να προσδιοριστούν κατά τον χρόνο έκδοσης της πράξης και βάσει κριτηρίων τα οποία συνδέονται ειδικώς με τα μέλη της ομάδας, η πράξη μπορεί να αφορά ατομικά τα εν λόγω πρόσωπα στο μέτρο που αποτελούν μέρος ενός περιορισμένου κύκλου οικονομικών φορέων (πρβλ. αποφάσεις της 17ης Ιανουαρίου 1985, Πειραϊκή-Πατραϊκή κ.λπ. κατά Επιτροπής, 11/82, EU:C:1985:18, σκέψη 31, της 22ας Ιουνίου 2006, Βέλγιο και Forum 187 κατά Επιτροπής, C-182/03 και C-217/03, EU:C:2006:416, σκέψη 60, της 13ης Μαρτίου 2008, Επιτροπή κατά Infront WM, C-125/06 P, EU:C:2008:159, σκέψη 71, και της 12ης Ιουλίου 2022, Nord Stream 2 κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, C-348/20 P, EU:C:2022:548, σκέψη 158). Τα ανωτέρω ισχύουν μεταξύ άλλων όταν η πράξη τροποποιεί δικαιώματα του ιδιώτη που αυτός είχε αποκτήσει προ της εκδόσεώς της (αποφάσεις της 13ης Μαρτίου 2008, Επιτροπή κατά Infront WM, C-125/06 P, EU:C:2008:159, σκέψη 72, καθώς και της 27ης Φεβρουαρίου 2014, Stichting Woonpunt κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-132/12 P, EU:C:2014:100, σκέψη 59).

60 Επομένως, προκειμένου να γίνει δεκτό ότι ο προσφεύγων επηρεάζεται ατομικά ως μέλος ενός περιορισμένου κύκλου προσώπων, αυτός πρέπει, αφενός, να αποδείξει ότι προσδιοριζόταν ή τουλάχιστον μπορούσε να προσδιοριστεί, κατά τον χρόνο της έκδοσης της προσβαλλόμενης πράξης, από το όργανο που την εξέδωσε, βάσει αρκούντως συγκεκριμένων πληροφοριών που το όργανο αυτό ήταν σε θέση να συλλέξει (πρβλ. απόφαση της 17ης Ιανουαρίου 1985, Πειραϊκή-Πατραϊκή κ.λπ. κατά Επιτροπής, 11/82, EU:C:1985:18, σκέψη 31), και, αφετέρου, να έχει ιδιαίτερα χαρακτηριστικά σε σχέση με τα λοιπά πρόσωπα επί των οποίων έχει εφαρμογή η εν λόγω πράξη.

61 Εν προκειμένω, η κατ’ εξουσιοδότηση οδηγία έχει ως αποτέλεσμα, πρώτον, την απαγόρευση της εμπορίας θερμαινόμενων προϊόντων καπνού με χαρακτηριστικό άρωμα/γεύση καθώς και εκείνων που περιέχουν αρωματικές ουσίες σε οποιοδήποτε από τα συστατικά τους και, δεύτερον, την υπαγωγή των θερμαινόμενων προϊόντων καπνού για κάπνισμα στις ίδιες υποχρεώσεις επισήμανσης με τα τσιγάρα, τον καπνό για στριφτά τσιγάρα και τον καπνό για ναργιλέ.

62 Επομένως, όπως διαπίστωσε το Γενικό Δικαστήριο στις σκέψεις 28 και 30 της αναιρεσιβαλλόμενης διάταξης, από τις 23 Οκτωβρίου 2023, ημερομηνία κατά την οποία τα κράτη μέλη έπρεπε να έχουν θεσπίσει διατάξεις για τη συμμόρφωσή τους προς την κατ’ εξουσιοδότηση οδηγία και να έχουν αρχίσει να εφαρμόζονται οι διατάξεις αυτές, η εν λόγω εμπορία έχει καταστεί παράνομη. Εξ αυτού συνάγεται ότι από την ημερομηνία αυτή οι αναιρεσείουσες που διέθεταν στο εμπόριο θερμαινόμενα προϊόντα καπνού με χαρακτηριστικό άρωμα/γεύση ή με αρωματικές ουσίες σε οποιοδήποτε από τα συστατικά τους στερήθηκαν τη δυνατότητα να διαθέσουν στο εμπόριο τέτοια προϊόντα.

63 Εξάλλου, η κατ' εξουσιοδότηση οδηγία είχε επίσης ως αποτέλεσμα την τροποποίηση, από τις 23 Οκτωβρίου 2023, του καθεστώτος στο πλαίσιο του οποίου οι αναιρεσείουσες μπορούσαν, μέχρι την ημερομηνία αυτή, να διαθέτουν στο εμπόριο τα θερμαινόμενα προϊόντα τους καπνού, καθόσον καθιστούσε τους όρους άσκησης των δραστηριοτήτων τους λιγότερο ευνοϊκούς από ό,τι προηγουμένως, ιδίως λόγω των νέων υποχρεώσεων επισήμανσης που επιβάλλονται εφεξής στα προϊόντα αυτά.

64 Πλην όμως, αφενός, όπως επισήμανε κατ' ουσίαν ο γενικός εισαγγελέας στα σημεία 163 και 164 των προτάσεών του, το εν λόγω νέο καθεστώς αποτελεί τη συνέπεια «ουσιαστικής μεταβολής των συνθηκών», κατά την έννοια του άρθρου 2, σημείο 28, της οδηγίας 2014/40, η οποία διαπιστώθηκε από την Επιτροπή, σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, βάσει του όγκου πωλήσεων των επίμαχων προϊόντων που δηλώθηκε από τους κατασκευαστές και τους εισαγωγείς, σε εκτέλεση της υποχρέωσης που επιβάλλεται από το άρθρο 5, παράγραφος 6, της οδηγίας αυτής.

65 Αφετέρου, από τη στιγμή που τα θερμαινόμενα προϊόντα καπνού είναι νέα προϊόντα καπνού, αναγκαστικώς πριν από τη διάθεσή τους στην αγορά από τις αναιρεσείουσες έλαβε χώρα κοινοποίηση στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 5 και του άρθρου 19, παράγραφος 1, της οδηγίας 2014/40. Η εν λόγω κοινοποίηση συνοδευόταν, μεταξύ άλλων, από τον κατάλογο των συστατικών που χρησιμοποιούνται για την παρασκευή των προϊόντων αυτών, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται τα πρόσθετα όπως τα χαρακτηριστικά αρώματα/γεύσεις, οι δε κοινοποιηθείσες στο πλαίσιο αυτό πληροφορίες τέθηκαν στη διάθεση της Επιτροπής δυνάμει του άρθρου 19, παράγραφος 2, της εν λόγω οδηγίας.

66 Επιπλέον, η διάθεση στην αγορά ενδεχομένως προϋπέθετε άδεια των κρατών μελών που είχαν επιλέξει να χρησιμοποιήσουν τη δυνατότητα που τους παρέχεται συναφώς από το άρθρο 19, παράγραφος 3, της οδηγίας αυτής.

67 Υπό τις συνθήκες αυτές, διαπιστώνεται, πρώτον, ότι οι αναιρεσείουσες αποτελούν μέρος ενός περιορισμένου κύκλου οικονομικών φορέων οι οποίοι προσδιορίζονταν ή μπορούσαν να προσδιοριστούν από την Επιτροπή, κατά τον χρόνο της έκδοσης της κατ' εξουσιοδότηση οδηγίας, λόγω της διαπίστωσης, που αποτελούσε προαπαιτούμενο για την έκδοση της οδηγίας αυτής, της «ουσιαστικής μεταβολής των συνθηκών», δηλαδή της προϋπόθεσης για την ενεργοποίηση της κατ' εξουσιοδότηση αρμοδιότητας της Επιτροπής την οποίαν επέβαλε τόσο το άρθρο 7, παράγραφος 12, όσο και το άρθρο 11, παράγραφος 6, της οδηγίας 2014/40, καθώς και λόγω των υποχρεώσεων κοινοποίησης και των αποφάσεων περί χορήγησης άδειας για τις οποίες γίνεται λόγος στις σκέψεις 65 και 66 της παρούσας απόφασης.

68 Δεύτερον, οι αναιρεσείουσες θίγονται ειδικώς από τις νέες απαγορεύσεις και υποχρεώσεις που επιβάλλονται από την κατ' εξουσιοδότηση οδηγία, δεδομένου ότι αυτή είχε ως αποτέλεσμα να τροποποιηθεί, από τις 23 Οκτωβρίου 2023, το καθεστώς εμπορίας των θερμαινόμενων προϊόντων καπνού του οποίου ετύγχαναν οι αναιρεσείουσες μέχρι την ημερομηνία αυτή, καθόσον οι όροι άσκησης των δραστηριοτήτων τους κατέστησαν λιγότερο ευνοϊκοί από ό,τι προηγουμένως, λαμβανομένου ιδίως υπόψη ότι η κατ' εξουσιοδότηση οδηγία απαγορεύει πλήρως την πώληση θερμαινόμενων προϊόντων καπνού με χαρακτηριστικό άρωμα/γεύση. Επομένως, οι επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στην αγορά αυτή, όπως οι αναιρεσείουσες, απώλεσαν οριστικά το δικαίωμά τους να διαθέτουν στο εμπόριο τα προϊόντα αυτά, καμία δε άλλη επιχείρηση δεν θα μπορέσει να τα διαθέσει στο εμπόριο στο μέλλον.

69 Συνακόλουθα, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον έκρινε, στη σκέψη 47 της αναιρεσιβαλλόμενης διάταξης, ότι οι άδειες που χορηγήθηκαν σε ορισμένες από τις αναιρεσείουσες δυνάμει της οδηγίας 2014/40 δεν μπορούν να θεωρηθούν ότι χαρακτηρίζουν και εξατομικεύουν τη θέση των κατόχων τους έναντι της κατ' εξουσιοδότηση οδηγίας, σαν να ήταν αυτοί οι αποδέκτες της, και καθόσον συμπέρανε, στη σκέψη 52 της αναιρεσιβαλλόμενης διάταξης, ότι από τις άδειες, τις δηλώσεις και τις κοινοποιήσεις που επικαλούνταν ενώπιόν του οι αναιρεσείουσες δεν αποδεικνυόταν ότι η κατ' εξουσιοδότηση οδηγία τις αφορούσε ατομικά.

70 Όπως επισήμανε, κατ' ουσίαν, ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 168 των προτάσεών του, ο μη αποκλειστικός χαρακτήρας των επίμαχων αδειών εμπορίας, ο οποίος μνημονεύεται στη σκέψη 49 της αναιρεσιβαλλόμενης διάταξης, δεν θίγει τη δυνατότητα εξατομίκευσης των αναιρεσειουσών. Ειδικότερα, το κρίσιμο συναφώς κριτήριο ανάγεται στη μεταβολή δικαιωμάτων που είχε αποκτήσει ο προσφεύγων σε χρόνο προγενέστερο της έκδοσης της προσβαλλόμενης πράξης (πρβλ. απόφαση της 13ης Μαρτίου 2008, Επιτροπή κατά Infront WM, C-125/06 P, EU:C:2008:159, σκέψη 72), δηλαδή στην ιδιότητα του κατόχου ενός «συγκεκριμένου κεκτημένου δικαιώματος» (πρβλ. διάταξη της 14ης Ιανουαρίου 2021, Sabo κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, C-297/20 P, EU:C:2021:24, σκέψη 28), χωρίς το δικαίωμα αυτό να πρέπει οπωσδήποτε να είναι αποκλειστικό.

71 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των προεκτεθέντων, το πρώτο σκέλος του μοναδικού λόγου αναιρέσεως πρέπει να γίνει δεκτό και η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη να αναιρεθεί, χωρίς να χρειάζεται να εξεταστούν τα λοιπά επιχειρήματα που προέβαλαν οι αναιρεσείουσες προς στήριξη του σκέλους αυτού.

Επί του δευτέρου σκέλους του μοναδικού λόγου αναιρέσεως

72 Δεδομένου ότι η αποδοχή του πρώτου σκέλους του μοναδικού λόγου αναιρέσεως συνεπάγεται την αναίρεση της αναιρεσιβαλλόμενης διάταξης, παρέλκει η εξέταση του δευτέρου σκέλους του λόγου αυτού, το οποίο δεν μπορεί να έχει ως συνέπεια τη μεγαλύτερης έκτασης αναίρεση της αναιρεσιβαλλόμενης διάταξης.

Επί της προσφυγής ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

73 Κατά το άρθρο 61, πρώτο εδάφιο, δεύτερη περίοδος, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε περίπτωση αναίρεσης της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου, το Δικαστήριο μπορεί να αποφανθεί οριστικά επί της διαφοράς, εφόσον είναι ώριμη προς εκδίκαση.

74 Εν προκειμένω, καίτοι το Δικαστήριο δεν είναι σε θέση, στο παρόν στάδιο της διαδικασίας, να αποφανθεί επί της ουσίας της προσφυγής που ασκήθηκε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, εντούτοις διαθέτει τα αναγκαία στοιχεία για να αποφανθεί οριστικά επί της ενστάσεως απαραδέκτου που προέβαλε πρωτοδίκως η Επιτροπή.

75 Προς στήριξη της ενστάσεως απαραδέκτου, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η κατ' εξουσιοδότηση οδηγία δεν αφορά τις αναιρεσείουσες ούτε άμεσα ούτε ατομικά.

76 Κατά πρώτον, δεδομένου ότι οι διάδικοι δεν αμφισβητούν συγκεκριμένα το ζήτημα αυτό, το Δικαστήριο προτίθεται να υιοθετήσει τις εκτιμήσεις του Γενικού Δικαστηρίου, οι οποίες εκτίθενται στις σκέψεις 27 έως 33 της αναιρεσιβαλλόμενης διάταξης, σχετικά με το αν η κατ' εξουσιοδότηση οδηγία αφορά άμεσα τις αναιρεσείουσες.

77 Κατά δεύτερον, από τα όσα εκτίθενται στις σκέψεις 61 έως 68 της παρούσας απόφασης προκύπτει ότι, στην υπό κρίση υπόθεση, η κατ' εξουσιοδότηση οδηγία αφορά ατομικά τις αναιρεσείουσες.

78 Επομένως, η προσφυγή ακυρώσεως που άσκησαν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου οι αναιρεσείουσες πρέπει να κριθεί παραδεκτή.

79 Η υπόθεση αναπέμπεται ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί της ουσίας της προσφυγής ακυρώσεως.

Επί των δικαστικών εξόδων

80 Δεδομένης της αναπομπής της υπόθεσης ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, το Δικαστήριο επιφυλάσσεται ως προς τα σχετικά με την παρούσα διαδικασία δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) αποφασίζει:

1) **Αναιρεί το σημείο 1 του διατακτικού της διάταξης του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 20ής Σεπτεμβρίου 2023, Nicoventures Trading κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-706/22, EU:T:2023:579).**

2) **Η προσφυγή ακυρώσεως που άσκησαν οι Nicoventures Trading Limited, British American Tobacco (Germany) GmbH, British American Tobacco Italia SpA (BAT Italia), British American Tobacco Polska Trading sp. z o.o., British American Tobacco España SA και P.J. Carroll & Company Limited κατά της κατ' εξουσιοδότηση οδηγίας (ΕΕ) 2022/2100 της Επιτροπής, της 29ης Ιουνίου 2022, για την τροποποίηση της οδηγίας 2014/40/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την απόσυρση ορισμένων εξαιρέσεων όσον αφορά τα θερμαινόμενα προϊόντα καπνού, είναι παραδεκτή.**

3) **Αναπέμπει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης προκειμένου αυτό να κρίνει επί της ουσίας τη διαλαμβανόμενη στο σημείο 2 του παρόντος διατακτικού προσφυγή ακυρώσεως.**

4) **Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.**

(υπογραφές)